

The Imperative to Rebuke: A Call to Dialogue

ויקרא יט:יז

Rabbi Meir Schweiger

<p>1) Leviticus 19:17 Do not hate your brother in your heart. You shall surely rebuke him and not bear sin on his behalf.</p>	<p>(1) ויקרא יט:יז לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא</p>
<p>2) Proverbs 3:12 He whom YHWH loves He rebukes, even as a father [rebukes] the son in whom he delights.</p>	<p>(2) משלי ג:יב כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה</p>
<p>3) Maimonides (Sefer HaMitzvot, pos.205) He has commanded us to rebuke the sinner [or one who intends to sin] and forestall him by way of verbal rebuke. It is not right that one say: Since I am not going to sin, it is not my business if another sins. He will be tried by G-d. This is the opposite of the Torah. Rather we are commanded neither to sin nor to allow other compatriots to disobey. If he attempts to disobey, we are obligated to rebuke him and return him...</p>	<p>(3) רמב"ם - ספר המצוות (מצות עשה ר"ה) היא שצונו להוכיח החוטא... ולמנוע אותו ממנו במאמר התוכחה. ואין ראוי שיאמר: אחר שאני לא אחטא, מה לי עם אלוקיו. זה היפך התורה! אבל אנחנו מצווין שלא נחטא ושלא נעזוב זולתנו מאומתנו שימרה. ואם השתדל להמרות, חייבין אנו להוכיחו ולהשיבו... והוא אמרו יתעלה "הוכח תוכיח את עמיתך"</p>
<p>4) Arachin (16b) From where do we derive that if one sees something obscene in his friend that he is obligated to rebuke him? It is written "You shall surely rebuke" If he rebuked and it was not accepted, how do we know that he should continue rebuking? It is written "rebuke"- nonetheless. I might think even if his face changed color? Hence it is written "And do not bear sin on his behalf". It was taught in a baraita - R. Tarfon said: I wonder if there is anyone in this generation who can accept rebuke... R. Elazar b. Azariah said: I wonder if there is anyone in this generation who knows how to give rebuke. R. Yohanan b. Nuri said: May Heaven and Earth bear witness how many times R. Akiva was smitten by me, as I complained about him before R. Gamliel, and it increased his love towards me as it is written: "Do not rebuke the scoffer lest he hate you; rebuke the wise and he will love you"! (Proverbs 9:8) A question was posed to R. Yehuda the son of R. Simon: Rebuking for its sake and humility not for its sake, which is to be preferred? He replied: Do</p>	<p>(4) ערכין (טז:) מנין לרואה בחבירו דבר מגונה שחייב להוכיחו? שנאמר: "הוכח תוכיח". הוכיחו ולא קבל, מנין שיחזור ויוכיחו? תלמוד לומר: "תוכיח" מכל מקום. יכול אפילו משתנים פניו? ת"ל "לא תשא עליו חטא". תניא- א"ר טרפון: תמה אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה- אם אמר לו טול קיסם מבין עיניך, אמר לו טול קורה מבין עיניך. אמר רבי אלעזר בן עזריה: תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח. ואמר רבי יוחנן בן נורי מעיד אני עלי שמים וארץ שהרבה פעמים לקה עקיבא על ידי, שהייתי קובל עליו לפני רבן גמליאל וכל שכן שהוספתי בו אהבה, לקיים מה שנאמר: "אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך" (משלי ט:ח). בעא מיניה רבי יהודה בריה דרי שמעון: תוכחה לשמה ועונה שלא לשמה, הי מינייהו עדיפא? אמר ליה ולא מודית דעונה לשמה עדיפא, דאמר מר: עונה גדולה מכולם. ןרש"י- ועונה שלא לשמה. שעושה עצמו עניו שאינו רוצה להוכיחו ואותה עונה שלא לשם שמים הוא</p>

<p>you not admit that humility is greater [Rashi: Humility not for its sake is where one abstains from rebuking so that he will not be hated]...Up to what point does one rebuke? Rav said: Until he is struck. Samuel said: Until he is cursed. R. Yochanan said: Until he is scorned.</p>	<p>שלא ישנאנו]...עד היכן תוכחה? רב אמר: עד הכאה. ושמואל אמר: עד קללה. ורבי יוחנן אמר: עד נזיפה.</p>
<p>5) Yevamot (65b) R. Ilai said in the name of R. Eliezer b. Shimon: Just as it is a mitzvah for a man to say that which will be accepted, so is it a mitzvah for a man not to say that which will not be accepted. R. Abba said: It is obligatory [not to say], as it is said: "Do not rebuke a scorner lest he hate you; rebuke a wise person and he will love you" (Proverbs 9:8)</p>	<p>(5) יבמות (סה): ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר ברי' שמעון: כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע. רבי אבא אומר חובה - שנאמר: "אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך" (משלי ט:ח)</p>
<p>6) Maimonides - Hilchot Deot, Chapter 6 Law 7 - If one sees his friend sinning or going on a path that is not good, it is a mitzva to restore him to the good and to inform him that he is sinning against himself by his evil deeds. One who rebukes his friend, whether regarding interpersonal matters or matters related to G-d, should rebuke him privately. He should address him calmly and softly and inform him that he is telling him these things for his own well-being. If he accepted-good; if not, he should rebuke him a second and third time. And he should continue to rebuke until the sinner strikes him and says: I will not listen. Whoever is able to protest and does not do so - is "grabbed" by their sin since he could have protested to them.</p> <p>Law 8 - When one rebukes his fellow, he should not speak harshly to him, at first, thereby shaming him as it is written "You shall not bear a sin on his account"... I might think that one should rebuke until his face changes color? Therefore it is written "You shall not bear a sin..." ...This applies to matters of interpersonal relations. However regarding "religious" obligations, if he does not repent in private, he should be publicly shamed...he should be cursed and disgraced until he returns to the proper path just as all the prophets did in Israel.</p>	<p>6) רמב"ם - הלכות דעות, פרק ו הלכה ז הרואה חבירו שחטא או שהלך בדרך לא טובה, מצוה להחזירו למוטב ולהודיעו שהוא חוטא על עצמו במעשיו הרעים שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך". המוכיח את חבירו בין בדברים שבינו לבינו, בין בדברים שבינו לבין המקום, צריך להוכיחו בינו לבין עצמו. וידבר לו בנחת ובלשון רכה ויודיעו שאינו אומר לו אלא לטובתו להביאו לחיי העולם הבא. אם קיבל ממנו מוטב. ואם לאו, יוכיחו פעם שניה ושלישית. וכן תמיד - חייב אדם להוכיחו עד שיכהו החוטא ויאמר לו איני שומע. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם.</p> <p>הלכה ח המוכיח את חבירו תחלה לא ידבר לו קשות עד שיכלימנו שנאמר "ולא תשא עליו חטא" כך אמרו חכמים: יכול אתה מוכיחו ופניו משתנות? ת"ל "ולא תשא עליו חטא", מכאן שאסור לאדם להכלים את ישראל וכל שכן ברבים... במה דברים אמורים בדברים שבין אדם לחבירו, אבל בדברי שמים אם לא חזר בו בסתר, מכלימין אותו ברבים ומפרסמים חטאו ומחרפים אותו בפניו ומבזין ומקללין אותו עד שיחזור למוטב כמו שעשו כל הנביאים בישראל.</p>
<p>7) Shabbat (54b) Anyone who is able to protest the behavior of members of his household and doesn't - is grabbed for [the sins] of his household. For the people of his city-is grabbed for them. For the whole world-</p>	<p>(7) שבת (נד): כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו. באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו. בכל העולם כולו - נתפס על כל העולם כולו. אמר רב פפא: והני דבי ריש</p>

<p>is grabbed for them. R. Pappa said: The household of the exilarch is responsible for the whole world... R. Zeira said to R. Simon: Why don't you rebuke the exilarch's household. He replied: They will not accept it from me.</p> <p>7b) Nemukei Yosef (Yevamot 65b) – He [R. Simon] did not rebuke them at all since he knew that would not listen. But he should have rebuked them at least once since they may have listened or, at the least, to not allow them any excuse.</p>	<p>גלותא נתפסו על כולי עלמא... אמר ליה רבי זירא לרבי סימון: לוכחינהו מר להני דבי ריש גלותא. אמר ליה: לא מקבלי מינאי.</p> <p>נימוקי יוסף (יבמות סה:) - לא הוכיחום כלל אלא שהיה מכיר בהם שלא ישמעו. ומשום דאולי ישמעו או משום שלא יהיה להם פתחון פה, היה חייב להוכיח לפחות פעם אחת.</p>
<p>8) Shabbat (ibid)</p> <p>He said to him: Even if they don't accept it, you should rebuke them as R. Aha b. R. Chanina said: God never sent out a good attribute that reverted to bad except for this one instance as it is written: "God said [to the angel Gavriel]: Pass through the city, through Jerusalem, and place a mark on the foreheads of those men who sigh and moan over the all the abominations that are done in it" (Ezekiel 9:4). God said to Gavriel: Go and mark the foreheads of the righteous with an ink mark so that that angels of destruction will not have power over them, and the foreheads of the wicked with a mark of blood so that the angels of destruction have power over them. The attribute of justice said to God: Master of the universe, how do the former differ from the latter? He replied: These are completely righteous and these are completely evil. He said: They could have protested and did not! He replied: It is clear to me that had they protested, it would not have been accepted. He said: Master of the world, though it is clear to you, was it clear to them?!!</p>	<p>8) שבת (שם)</p> <p>... אמר ליה: אף על גב דלא מקבלי, לוכחינהו מר, דאמר רבי אחא ברבי חנינא: מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקדוש ברוך הוא וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה דכתיב: "ויאמר ה' אליו עבור בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה.." (יחזקאל ט: ד). אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה, ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו? אמר לה: הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו: רבונו של עולם, היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לה: גלוי וידוע לפני, שאם מיחו בהם- לא יקבלו מהם. (אמר) [אמרה] לפניו: רבונו של עולם אם לפניך גלוי, להם מי גלוי?!!</p>

9) Radvaz - Responsa HaChadashot 187

You asked my opinion concerning those who transgress brazenly and impudently, who when we come to admonish them retort that they will apost- atize. Should we rebuke them without misgiving?

Answer: All my life I have been grieved by this matter...Every day I pray that I should not be the cause of misfortune...Nevertheless, I shall tell you my opinion... We should not permit the trans- gression of some mitzvot in order to prevent the transgression of all the elements of our Torah. Perhaps you will ask: It is acceptable that we should not ourselves permit that which is prohibited, but, perhaps, because of the consideration raised above, we should not rebuke or protest against him? This is definitely wrong, as we are all mutually responsible (areivim) ...Furthermore if we take this into consideration, the Torah will be completely nullified, as it will become known that because of this consideration we overlook the deeds of the

wicked. Evildoers will continue to sin: theft, extortion, and adultery will increase; and the Torah will exist only in remnants...The leader of the generation should act moderately in these matters, as not all people are the same...Everything depends on the estimation of the judge and the leader, provided that all his actions be for the sake of heaven!

10) Sefer HaTanya - Ch. 32

The statement of the Gemara (Pesachim 113a) that it is a mitzvah to hate one who has committed a sin...applies only to one who was his fellow in Torah and mitzvot and has been rebuked...but nonetheless has not repented....But one who is not his fellow and is not friendly with him, should be treated in accordance with the principle of Hillel the Elder: Be a disciple of Aharon, loving peace, pursuing peace, loving the creatures and bringing them closer to the Torah. This teaches us that even those who are far from the service of G-d and His Torah, and are therefore referred to as mere “creatures”, must be drawn with ropes of love, for perhaps they can be brought close to Torah